

מש הספינה

מצסה שהיה לפני הרבה שנים
צובר הוא מפה לאונן - מאבות לפנימ:
שטה לה ספינה עם מאה חדרים,
רה חובל אחד, ו... אלפיים נוסעים.

היצה הספינה לאוקיינוס השחור,
המשיכה קדימה בלי הבט אחור.
לפתע - החלה לנטות על צידה!
שאלו את רה החובל,
אבל הוא - להשיב לא ידע...

בדקו את כל החבלים, הקשרים -
והכל תקין, כל המכשירים כשרים.
הצבירו את המשא מצד לצד,
כל מי שיכל - עזר והוסיט יד...

אולם הספינה בשלה, אונן לא מטה,
ועל צידה הימני הולכת ונוטה!
צובר רה החובל מחדר לחדר,
כל הנוסעים בחיץ וברצדה אחריו כצדה,
בודקים את הכל במקומו נמצא...
לרצע נדמה, שאל הספינה - קללה רבצה!

אבל כשנכנסו לאחד החדרים מצד ימין,
(צין שלא ראתה - לצולם לא תאמין!)
צומד לו אדם באמצע האוקיינוס השחור
ובמרכז חדרו - קודח הוא חור!

כל הקומה הראשונה מוצפת,
והוא ממשיך בנחת,
ואז על כתף האדם - יד קשה מונחת:
"מה איתך, הן את שפיותך איבדת?!?
עוד רגע אחד ומתת!
מה יש לך בראשך - קש, או תבן?
ובלבך - נחושת יש, או אבן?!?"

אולם האיש אדיש, ובלי לחשוב עצמיים,
מכדיף את החור ומוסיף עוד מיט...
וצונה הוא לכל הנוסעים ולרה החובל,
שאף דעתה הוא בלי ספק פשוט קובל.
אין הוא קודח בחדרם הט, או במסדרון,
אלא בחדרו הוא - ואין בכך כל אסון!

בחדרו לכותו לעשות ככל הצולה על רוחו,
יש לו הלכות להשתמש בשכלו, ליבו וכוחו.
"ולא יעלה על דעת איש", אמר באדישות,
"לבדוק מה עושה אדם בחדרו ללא רשות."

מובן, שכל השומע יצחק -
ואין צורך להסביר את המסר,
ולא יבין זאת האיש,
טמ אמר יסבירו לו חמש עצמים או עשר,
כי אינו מבין הוא דבר בסיסי ופשוט -
שכולנו בספינה אחת,
וצלינו לטבוע יחדיו - או יחדיו לפשוט!!!

